küsis: „kas niiid saan selliks tehtud?“ — „Jool-sik!“ wastas sep ja pani temale körwa pihta, „ar-wad sina, et se aeg, kus sina weel ei jöudnudki suurt hamret tösta jo öpimise aeg olnud. Niiid hakab wast' öpimise aeg ja kui sina heaste öpid, siis kolme aasta pärast saad sina selliks!“

Jaagup kohkus ja kuigus wasta seina löetsu taha ja hakas teda liigutama. Esimest korda elu-aeal tuli wesi tema silmi. Need sönumed olid wäga hirmsad tema meelest. Se lugu oli tema arwates hirmsam, kui tema wanemate surm, hirmsam kui se et soldatist oli kinni tabatud, hirmsam kui linna poiste pilkamine, hirmsam kui wangi koda oli olnud. Weel kolm aastat selle mehe juures, ses maeas olla! Se oli hirmus moelda! Aga siisgi ei wötnud tema mite nöuks jälle ärajoosta, waid tahtis kannatada ja selle aea otsa oodata! Aga tema ei kannatanud mite waga alandliku südamega, waid südame kanggusega. Tema hakas köik inimesi wihkama ja sellepärast ei tahtnud tema ka mite kodunt ärakäia ja külase minna. Ei tema rääkinud ei kellegiga mite söna, kui aga et küsimese peale wastust andis. Hirmu pärast oma peremehe eest, tegi tema paigal tööd. Wöiks arwata, et seda wiisi raske töö amet temale üsna wastaseks oleks läinud, aga lugu ep olnud mite nenda. Tema möistis kül ära, et tema kerjamisega mite elu aea ei wöinud elada ja et kui tema ühe handwärgi tööd

heaste möistaks, tema sellega enesele wöiks leiba ja raha teenida. Enne ta himustas raha, et tema saaks waheste paremat suu-täit hamba wahele pista, sellepärast tema niiid kül enam raha ei tahtnud, sest seda himu täitis tema selle läbi, et tema öösseti oma kambri aknast wälja poes ja marja aeadese libas, kust tema öuni ja marju warastas. Niiid aga himustas tema sellepärast raha, et tahtis uh-kemas riidis käia, naagu teised handwärgi öpipoisid, kes waheste sugu raha kingitud said. Temale ei antud ei ilmasgi raha, ja riided, mis linna pooleste temale tehti, olid kül waesed, et temal niiid palju paremat ihu katet ei olnud, kui sel aeal, kui alles kerjamas käis. Südame tigedusega kannatas tema oma pölwe. Hädalise meelega ootas tema seda aega, milal tema lahti saaks ja wöiks hulkuma minna!

Jaagubil oli Jumalast tark meel ja tugew jöud loodud. Selle läbi möistis tema oma ametit pea ära ja wöis meistrile kauniste abiks olla. Wana sep julgus siis waheste, kas ka poole pääwa läbi Jaagubit üksi patta jätta ja wiitis ise oma aega körtsi laua taga. Pois töimendas köik asju heaste. Aga se lugu sai temale suureks kiusatuseks.

Selle linnakeses olid palju wöeraid liikumas, sest et kolm suurt maanteed senna koku jooksid. Sepa paca wastu oli trakter, kus woorimehed palju sees käisid. Siis sündis waheste, et wangkri ratas ehk muu söidu riista tük oli parandada ehk hooste

Eesti-maa rahwa Kalender 1869, lk. 27